

gene på sin egen måde, men det handler jo om præcis det modsatte: Det handler jo om mere statslig styring.

Kan vi ikke få en klar tilkendegivelse af fra Venstres ordfører: Ja, det her handler om mere statslig styring? Den klare melding kunne jeg godt tænke mig fra Venstre ordfører.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jamen det kan Enhedslistens ordfører simpelt hen ikke få af Venstres ordfører i den pågældende situation, for jeg er ganske enkelt ikke enig, og jeg mener mig moralsk bundet af at stå på Folketingets talerstol og derfor tale i hvert fald i overensstemmelse med min opfattelse af tingene.

Min opfattelse er ganske klart, at man netop lærer en hel masse på friskolerne i dag. Vi udtrykker ikke mistillid til friskolerne med dette lovforslag – tværtimod, men vi er bare nødt til at forholde os til en virkelighed, hvor så vel elever fra folkeskolen som fra friskolerne som fra private som fra andre undervisningsformer i dag ikke har lært tilstrækkeligt til, at vi er oppe i nærheden af 100 pct., der gennemfører en ungdomsuddannelse, og det er altså et utrolig vigtigt mål for os.

Derfor har vi med liberale skridt med decentralt fastsatte mål skabt nogle værktøjer til, at skolerne i samarbejde med forældre og forældrebestyrelser kan fastsætte lige nøjagtig, hvad de ønsker at blive målt på, således at forældrene faktisk har et frit valg mellem grundskolen og flere forskellige friskoler.

Jeg er ikke enig i Enhedslistens ordførers udlægning af lovforslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren.

Så er det næste ordfører, og det er hr. Carsten Hansen.

Carsten Hansen (S):

Vi har i Danmark en meget flot og fin friskoletradition, som jo også er grundfæstet i grundloven af 1915.

Samtidig med at vi gerne vil sikre en fælles folkeskole og investere i den, så har vi det også sådan, at alle børn skal have de nødvendige forudsætninger for at deltage, og vi synes i virkeligheden, der foregår meget fremragende arbejde ude i den danske friskole.

Men det har jo vist sig også ved det materiale, der er lagt frem i det her lovforslag, at der er en række problemer på de private grundskoler. Det har vist sig, at tilsynet har været forholdsvist lemfældigt. Der har været skoler, hvor den tilsynsførende i op til flere år ikke har været der, og det har vist sig, at man har valgt folk fra bestyrelser og andre steder.

Vi har jo tidligere – og det vil jeg da godt understrege – sammen med regeringen bakket op om et lovforslag, der ligner det her, men hvor regeringen fik lidt kolde fødder og indgik et nyt forlig med et andet flertal i salen uden om Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti. Nu er man så endelig kommet til fornuft igen og vil stramme en smule op, hvor det er nødvendigt, og jeg vil godt rose regeringen for, at man er blevet fornuftig og har set på, at det altså er nødvendigt, ikke for friskolernes skyld, heller ikke for lærernes skyld, men for børnenes skyld. Der er nemlig nogle børn, der i virkeligheden kommer i klemme her, og vi hører om eksemplerne.

Kl. 17.30

Jeg vil godt understrege her, at jeg tror, at 95 pct. eller mere af friskolerne lever op til de krav, der er stillet i lovgivningen, men det er simpelt hen for at forhindre, at vi kommer ud på et skråplan og ud ad en vej, som ikke er farbar i forhold til de børn, der risikerer at komme i klemme. Der er vi jo enige i, at der skal en kærlig, men fast hånd til for at sikre det, men samtidig skal vi bevare en række af de elementer, som ligger i friskolen. Det er en balancegang imellem, at man skal have en friskole og et valg, og samtidig skal man leve op til det, der hedder at stå mål med folkeskolen. Vi synes, at der på mange områder kan ligge en balance her.

Men vi synes så også, at når nu regeringen har anerkendt, at der er et behov for det, og er kommet tilbage på fornuftens vej, var der måske nogle ting, man godt kunne have gjort lidt bedre.

Med hensyn til det med tilsyn anerkender vi, at der kommer nogle forbedringer til, men vi synes i virkeligheden, at det, som bl.a. Asger Baunbak-Jensen, den tidligere undervisningsdirektør, har talt for, nemlig at vi får et statsligt tilsyn med en pædagogisk sparring, ville være nummer et, for så ville man ikke ende i de problemer, som man risikerer at ende i med det forældrevalgte tilsyn. Det kunne sagtens køres sammen, og det vil vi gerne diskutere med regeringen.